за нещ. да се вѫчѣвѧ. Д. 13. 3) шавик, търгавец, що се напѫрва в'непрестанно движение. Живо дѫте, див човек. 4) кръвесно, росно, живо цвѣта. 5) в'изображенията и описанията, ясно, с'свети боя, живо описан, исписан. в) очевиден, същински. ти имаш в'него див при-
мѣр. 7) Живо месо, сурово, свѣже. грив хлѣб — суров, живи яйца — рохи. (кръкл. черно) Жив. Живи очи, остри и весели.
Жива вода а) в'нар. прикаски вода която възвръща животътъ.
б) черк. благодат божия: ако би знаяла божия та дарба, и кой е
що ти казва: Дай ми да пия, ти би поискала от него, и дал би
ти вода жива. Иоан. 4; 10. Жива вѣра, топла и усърдна вѣра. Жива книга. човек който говори складно. Див език, ясен който се говори от див, съществуващ народ. Див градеж — градеж от растения произлизащи. Див очи. а) очи водени от тренева дѫв дървета б) неизгасени въще.

Живак (чта) живо сребро

Живалец (чта) живо нѣщо: Див живалец от жива снага яде. Гат. 7. 122.

Живахиост (чта) живост, търгавост: Нейната живахиост и чувствителности я го съвсем слагаше. Э. Г. 31. живахин срб. брзъ, търгав.

Живачен, чна, о, — и (чта) от живек, Л. Д. 1871. р. 142.

Живачви (чвя, чве — и (чта) тоже що живачен — таморе.

Живеница (чта) 1) сплотеника, струпей, бъчки на дѣца та по главата и по лицето от развалената на тѣх кръв. руе. Золотуха: на многогодишна живеница и вѣрен лѣкарствѣ се находѣ. Пс. 9—10. р. 17. 2) гангрена, въстаение. цанков.

Живина (чта) животно, добитъкъ: Домашни та се забравят и свинѣ домашни живини: кравѣ, козѣ, гъски и кокошки. Л. Д. 1870. р. 181.
2) живо нѣщо: Мисъл та келко живе под един покрив с'тъкоя си живинка, толкоз го зарадви. Р. А. 41. живина срб. гад, птици; мноѫжество

Живинка (чта) животинка, живо нѣщо: Ну се родило много живинка, Секоа овца по двѣ ягнинка. М. 421. Релвата е много лакома живинка. Л. Д. 1876 р. 58. 2) будопечка, або пчеле и то живинка.

Живина (чта) живост, свѣжест: той се отличаваше = голѣма живина и търгавина ~~отличаваше~~ въскавината и живината на тѣлото. Л. Д. 1874. р. 76.

Живиница (чта) 1) тоже що живеница. 2) доказе, четра. Х. I. 61.

Живко, име собст. мѫж

Живеам гл. срд. в. живѣѧ. Я сиромах како не живеам. М. 182.

Живец в. живѣц.

Живим гл. срд. живѣѧ.

Живецъ, на едно с'див повторено за подтвърждение: той поела дяме зелени жива живинка Х. II. 153.

Живичък, чка, о, — и (чта) смеж. от див търгав, той все е живичък в'тѣх. живичко нар. сърченко! дѫ ти е живичко де.